

မာတိကာ

၁။	ဟံသာဝတီဦးစွာတင်၏အမှာ	၁၀
၂။	စီစဉ်သူ၏အမှာ	၁၃
အခန်း (၁) ငယ်ဆာ		
၃။	ငယ်ဆာတွေ ပြန်ပြောချင်တယ်	၁၅
၄။	ကြို့ပင်ကောက်မှာပေး	၁၆
၅။	မြန်မာတွေဝတ်ယူရတဲ့ ရန်ကုန်မြို့	၁၆
၆။	မြို့မကျောင်းသားဘဝ	၁၇
၇။	လွတ်လပ်အောင်လုပ်ရမယ်	၁၈
၈။	မပေးနိုင်တဲ့ အဖြစ်အပျက်	၁၉
၉။	ငါတို့ရဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေဆိုတဲ့အသံ	၂၀
၁၀။	မီးသတ်ဦးလှကျော်	၂၀
၁၁။	နိုင်ငံရေးစကားတွေကြားခဲ့ရ	၂၁
၁၂။	အနုပညာအပေါ် သက်ဝင်စိတ် ခွဲပြားခဲ့	၂၂

**အခန်း (၂)
ဂျပန်ခေတ်**

၁၃။	ဖက်ဆစ်အမှောင်ခေတ်ကြီး	၂၄
၁၄။	ဘာသာရေးကိုင်းညွှတ်မှု လျော့လာ	၂၄
၁၅။	မြတ်သနားခဲ့ရတဲ့ ဂျပန်ခေတ်	၂၅
၁၆။	ဂျပန်ခေတ်ကရတဲ့ စာပေမျိုးစေ့	၂၆
၁၇။	လူငယ်တွေကို လေ့ကျင့်ပေးထားရမယ်	၂၇
၁၈။	အာရှလူငယ်စိတ်ဓာတ်မျိုး	၂၈
၁၉။	မေတ္တာပို့မသွားသင့်တဲ့ ဖက်ဆစ်တွေ	၂၉
၂၀။	တော်လှန်ရေးခေတ်အစ ကြို့ပင်ကောက်က	၃၀
၂၁။	ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ စကားပြောခွင့်ကြိုရ	၃၀
၂၂။	ဗိုလ်ချုပ်နဲ့ တစ်ခွန်းတည်းသောအမှာစကား	၃၂

**အခန်း (၃)
ကျောင်းသားဘဝ**

၂၃။	နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုတွေ ဒီရေတက်ချိန်	၃၄
-----	--	----

၂၄။	ကျွန်တော်တွေ ခဲဖူးတဲ့ ကိုချမ်းအေး	၃၅
၂၅။	ကျောင်းသားသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌ	၃၅
၂၆။	တက္ကသိုလ်တက်ဖို့ ရန်ကုန်ရောက်	၃၆
၂၇။	တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ	၃၇
၂၈။	တက္ကသိုလ်ဆိုတာ ဖံ့ကြစရာ	၃၈
၂၉။	ကျွန်တော်အမှတ်မိဆုံးသူငယ်ချင်း မြသန်းတင့်	၃၉
၃၀။	ကဗျာဆရာမင်းယုဝေ	၃၉
၃၁။	လူလားမမြောက်ခဲ့တဲ့ ကဗျာဆရာဘဝ	၄၁
၃၂။	ရင်းနှီးခဲ့တဲ့စာပေပိတ်ဆွေများ	၄၁
၃၃။	နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုနဲ့ကျွန်တော်	၄၂
၃၄။	ကရင်-ဗမာ တိုက်ပွဲ	၄၃
၃၅။	ရန်ကုန်အစိုးရလို့ ကမ္ဘာကခေါ်ချိန်	၄၃
၃၆။	ကျောင်းသားတပ်ဖွဲ့	၄၄
၃၇။	ပြည်တွင်းစစ်မီးကြီး ဟုန်းဟုန်းတောက်	၄၆
၃၈။	တရင်တွေကို ချစ်ရကောင်းမှန်းမသိခဲ့	၄၆
၃၉။	ပထမဆုံးကြီးဖူးတဲ့ အကျအဆုံး	၄၇
၄၀။	အက်စ်ဂျီအက်စ်ကျောင်းသားတပ်ဖွဲ့	၄၈
၄၁။	စစ်ထဲမဝင်ဖြစ်တာ ဗိုလ်ချုပ်အမှာစကားကြောင့်	၄၉
၄၂။	ဒုတိယအကြော့ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်	၅၀

**အခန်း (၄)
စာပေလောကသို့ ခြေလှမ်းအစ**

၄၃။	ဟိုလည်ဒီလည်နဲ့ စာပေလောကထဲရောက်	၅၃
၄၄။	သတင်းစာလောကနှင့် ကျွန်တော်ဆရာများ	၅၃
၄၅။	မရေရာသေးတဲ့ သတင်းသမားဘဝ	၅၅
၄၆။	ကျွန်တော်နဲ့ ဒေါ်ခင်မျိုးချစ်	၅၆
၄၇။	ကျွန်တော်ဆရာဦးထင်ကြီး	၅၇
၄၈။	ကျွန်တော်နဲ့ အေအက်စ်ပီ	၅၈
၄၉။	ဦးညိုမြရဲ့ အိုးဝေသတင်းစာ	၅၉
၅၀။	ကျွန်တော်နဲ့ ဒဂုံတာရာရဲ့ ဂန္ဓဝင်မှတ်တမ်း	၆၀
၅၁။	လူထုဒေါ်အမာကို တွေ့စဉ်က	၆၁
၅၂။	နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသားဖြစ်သွားတဲ့ မောင်နေဝင်း	၆၃
၅၃။	နိုင်ငံရေးနဲ့ ကင်းကွာခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်	၆၃

**အခန်း (၅)
စာပေစိမ့်စိတ် အသိပညာအထိ**

၅၄။	စာပေစိမ့်စိတ် ဘာသာပြန်ဌာန	၆၆
၅၅။	သမ္မာမိတ္တပေါင်းတူးတူး	၆၈
၅၆။	ဥရောပသို့ရောက်ခိုက်	၆၉
၅၇။	ကျွန်တော်ထုတ်ခဲ့တဲ့သတင်းစာ	၇၀
၅၈။	အာဏာချီသူတွေနဲ့ ပြဿနာတက်ရတဲ့သတင်းစာ	၇၂
၅၉။	ဥရောပမှာထုတ်တဲ့ အခြားပြန်မာသတင်းစာတွေ	၇၃
၆၀။	ကျွန်တော်ကြားသိခဲ့ရတဲ့ ဟန်ဝေရီတော်လှန်ရေး	၇၄
၆၁။	စာပေစိမ့်စိတ် ထွက်ဘိန်းပြတ်	၇၅
၆၂။	မရေရာသေးသောအခါ ကြေးမုံသတင်းစာ	၇၆
၆၃။	ကြေးမုံသတင်းစာရဲ့ အချိန်ပြည့်အသိပညာ	၇၇
၆၄။	စုဖွဲ့မှုထူးခြားအားကောင်းတဲ့ ကြေးမုံ	၇၈
၆၅။	ကြေးမုံသတင်းစာအသိပညာအထိ မှတ်မှတ်ရရ	၈၀
၆၆။	ကြေးမုံကို လူကြိုက်များရတဲ့အချက်	၈၀

**အခန်း (၆)
တစ်စောင်အစိုးရခေတ်**

၆၇။	ဗိုလ်ချုပ်နေဝင်းရဲ့ စစ်တပ်ကပထမအကြိမ်အာဏာသိမ်း	၈၄
၆၈။	ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုတစ်ခု	၈၆
၆၉။	ကြေးမုံသတင်းစာ ပထမဆုံးအကြိမ်ချိတ်ပိတ်ခံရ	၈၈
၇၀။	တစ်ယောက်တစ်ယောက် ထူးခြားတဲ့သတင်းစာဆရာများ	၈၉
၇၁။	ကြေးမုံချိတ်ပိတ်ခံရပြီးနောက်ဝယ်	၉၂
၇၂။	ရှေ့နေလုပ်ရကောင်းနိုးနိုး	၉၃
၇၃။	ရေစက်မကုန်တဲ့အိုးဝေ	၉၄
၇၄။	ကျွန်တော်လက်ထဲ အိုးဝေသတင်းစာအုပ်ခဲ့တဲ့ဦးညိုမြ	၉၆
၇၅။	ကျွန်တော်သိတဲ့ သခင်အောင်ဖေ	၉၇
၇၆။	ပြည်သူ့အိုးဝေ	၉၉
၇၇။	လူတိုင်းက အိုးဝေမှတစ်ဆင့်	၁၀၀
၇၈။	နိုင်ငံရေးသမားဦးညိုမြ	၁၀၃
၇၉။	ကျွန်တော်အကြိုက်တဲ့ ဦးညိုမြရဲ့လုပ်နည်းလုပ်ဟန်	၁၀၅
၈၀။	ဂျပန်လက်ဝဲနဲ့ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဦးချစ်မောင်	၁၀၇
၈၁။	ကြေးမုံသတင်းစာပေါ် ပါးစိုက်ခံရခြင်းဂယက်	၁၀၉

**အခန်း (၇)
ပြည်သူ့ပိုင်သိမ်းခံရတဲ့ ကြေးမုံအသိပညာအထိ**

၈၂။	ကြေးမုံကို ပြည်သူ့ပိုင်သိမ်းရင် ဘာလုပ်မလဲ	၁၀၉
၈၃။	ကြေးမုံပြည်သူ့ပိုင်သိမ်းပြီးနောက်ဝယ်	၁၁၀
၈၄။	ကျွန်တော်တို့ကလည်း ဒီလိုတုံ့ပြန်	၁၁၁
၈၅။	သတင်းစာလောက ယိုင်တိယိုင်တိုင်	၁၁၂
၈၆။	ဂါးဖိးယန်းဦးစိန်ဝင်းရဲ့ သတင်းစာဆရာများကလပ်	၁၁၃
၈၇။	ဂရင်းစတင်းက မကြည့်ရတဲ့ သတင်းစာဆရာဘဝ	၁၁၄
၈၈။	ကြေးမုံရောက် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဗိုလ်မှူးချုပ်သောင်းဒန်	၁၁၅
၈၉။	တရုတ်ပြည်နဲ့ ပြောက်ကိုရီးယားခရီး	၁၁၆
၉၀။	ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးနဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးချုပ်သိ	၁၁၇
၉၁။	တရုတ်ပြည်ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေးမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့	၁၁၈
၉၂။	ပြောက်ကိုရီးယားအတွေ့အကြုံ	၁၁၉
၉၃။	ပြောက်ကိုရီးယားနဲ့မတူတဲ့ တရုတ်ပြည်	၁၂၀
၉၄။	ဆန်ပြဿနာနဲ့ တရုတ်-ဗမာအရေးအခင်း	၁၂၁
၉၅။	ပျော့ပြောင်းလာတဲ့ အရှေ့ဥရောပ	၁၂၂
၉၆။	ကြေးမုံသတင်းစာဆရာဘဝက လွမ်းစရာလေးတွေ	၁၂၃
၉၇။	သတင်းသမားနဲ့ နိုင်ငံရေးစကား	၁၂၄
၉၈။	သတင်းစာရဲ့အဓိကတာဝန်က နိုင်ငံရေးပဲ	၁၂၅
၉၉။	ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးနဲ့ သတင်းစာဆရာတို့ တွေ့ဆုံပွဲ	၁၂၆
၁၀၀။	လွတ်လပ်မှုကင်းမဲ့နေတဲ့ သတင်းစာလောက	၁၂၇
၁၀၁။	ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ ဦးခင်မောင်လတ်	၁၂၈
၁၀၂။	ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းနဲ့ ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း	၁၂၉

**အခန်း (၉)
ဟံသာဝတီသတင်းစာ အသိပညာအထိ**

၁၀၃။	မန္တလေးသို့ နယ်နှင်ခံရပြီ	၁၉၉
၁၀၄။	မန္တလေးနဲ့ စကားပြောရေးဟန်တိုက်ပွဲ	၂၀၀
၁၀၅။	ကျွန်တော်နဲ့ ဟံသာဝတီသတင်းစာ	၂၀၄
၁၀၆။	စနေစာပေပိုင်	၂၀၇
၁၀၇။	ဦးသိန်းဖေမြင့်စာတမ်းဂယက်	၂၀၉
၁၀၈။	သတင်းထောက်များဆွေးနွေးပွဲ	၂၁၁
၁၀၉။	အလုပ်သမားများ သက်သာချောင်ချိရေး	၂၁၂

၁၁၃။	ခံစားချက်နဲ့ လုပ်ခဲ့တာ	၂၁၄
၁၁၄။	အရေးကြီးတာလုပ်	၂၁၆
၁၁၅။	ဟံသာဝတီကပေးထုတ်လိုက်တဲ့ ကလောင်သစ်တွေ	၂၁၆
၁၁၆။	တော်လှန်ရေးကော်မီ အကြံပေးအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌဦးကြည်မြ	၂၁၉
၁၁၇။	၇၄-၇၅-၇၆ လှုပ်ရှားမှုများ	၂၂၀
၁၁၈။	ကိုယ်တွေ့ကြုံတဲ့ ၇၅ အရေးအခင်း	၂၂၂
၁၁၉။	မဆလဆန္ဒခံယူပွဲ အတွင်းဇာတ်လမ်း	၂၂၄
၁၂၀။	ခြေမှာစကား လက်ဖျားကဗျာ	၂၂၅
၁၂၁။	အိုဗာပိတ်မြစ်ခဲတဲ့ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့	၂၂၇
၁၂၂။	ဦးနေဝင်းနဲ့ ကျွန်တော်	၂၂၉
၁၂၃။	ဦးနေဝင်းနဲ့ ရင်းနှီးသူဟု အထင်ခံရပုံ	၂၂၉
၁၂၄။	ဦးနေဝင်းနဲ့ ဘာတွေပြောဖြစ်ခဲ့သလဲ	၂၃၁
၁၂၅။	လန်ဒန်မှာဦးနေဝင်းနဲ့ တွေ့ဆုံရစဉ်	၂၃၅

**အခန်း (၁၀)
ဟံသာဝတီသတင်းစာရုပ်စစ်ရပြီး (၁၀) နှစ်တာကာလ**

၁၂၆။	နိုင်ငံတော်ကောင်စီအမိန့်နဲ့ ဟံသာဝတီသတင်းစာချက်ချင်းရုပ်	၂၃၈
၁၂၇။	ဟံသာဝတီသတင်းစာ အသိပညာအထိ	၂၄၀
၁၂၈။	ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ	၂၄၃
၁၂၉။	ထောက်လှမ်းရေးရဲ့ မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်ခံရတဲ့ဘဝ	၂၄၅
၁၃၀။	စာတော့ရေးမြစ်တယ်	၂၄၇
၁၃၁။	မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတွေ ဆုံတဲ့ရိပ်သာ	၂၄၇
၁၃၂။	သတင်းတွေနဲ့ တော့ အဆက်မပြတ်	၂၄၉
၁၃၃။	ရွမ်းပြည်နယ်ခရီး	၂၅၀
၁၃၄။	နာမည်ကြီးတဲ့ယောနယ်	၂၅၂
၁၃၅။	ဗမာလူမျိုးတွေရဲ့ စရိုက်	၂၅၆
၁၃၆။	စာမရေးဖြစ်တဲ့ (၁၀)နှစ်တာကာလ	၂၅၈
၁၃၇။	တိုင်းပြည်အခြေအနေ တစ်စတစ်စယိုယွင်းလာ	၂၅၉
၁၃၈။	ထောက်လှမ်းရေးဆိုတဲ့ ယန္တရားကြီးလည်းပျက်	၂၆၁
၁၃၉။	လူထုအသံကိုထင်ဟပ်တဲ့ မိမိယာရဲ့အခန်းကဏ္ဍ	၂၆၂
၁၄၀။	ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ပိတ်ဆို့ခံထားရတဲ့ စာပေလောက	၂၆၄
၁၄၁။	ကျွန်တော်သိတဲ့ လူထုဦးလှ	၂၆၅
၁၄၂။	ကျွန်တော်ရဲ့ဆရာ ဇေယျ	၂၆၇
၁၄၃။	ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းနဲ့ ဒေါ်ကြီးစိုးနေတဲ့ရွာ	၂၆၈
၁၄၄။	မှော်ဘီသွားရင်း သိခဲ့ရတဲ့ ဂဏန်းသဘာဝ	၂၆၉
၁၄၅။	ဂဏန်းမျက်စိဆောင်းပါး	၂၇၁
၁၄၆။	(၁၀)နှစ်တာကာလ ကျွန်တော်ရဲ့ခံစားမှု	၂၇၃
၁၄၇။	မှတ်မှတ်ရရ လူရာဝင်သူရာဝင်	၂၇၅